

Jaargang 1984

546

Beschikking van de Minister van Justitie van 19 november 1984, houdende plaatsing in het Staatsblad van de tekst van de Successiewet 1956 (Stb. 1956, 362), zoals deze laatstelijk is gewijzigd bij de wet van 8 november 1984, Stb. 545

De Minister van Justitie,

Gelet op artikel V van de wet van 8 november 1984, Stb. 545;

Besluit:

de tekst van de Successiewet 1956 (Stb. 1956, 362), zoals deze laatstelijk is gewijzigd bij de wet van 8 november 1984, Stb. 545 in het Staatsblad te plaatsen als bijlage bij deze beschikking.

's-Gravenhage, 19 november 1984.

De Minister van Justitie,
F. Korthals Altes

Uitgegeven de *zevenentwintigste* november 1984.

De Minister van Justitie,
F. Korthals Altes

Tekst van de wet van 28 juni 1956, Stb. 362, inzake de heffing van de rechten van successie, van schenking en van overgang (Successiewet 1956)

Gewijzigd bij wet van 26 april 1962, Stb. 163, wet van 23 juni 1966, Stb. 275, wet van 12 februari 1969, Stb. 83, wet van 3 april 1969, Stb. 167, wet van 24 december 1970, Stb. 611, wet van 16 november 1972, Stb. 612, wet van 8 april 1976, Stb. 229, wet van 17 december 1980, Stb. 686, wet van 8 november 1984, Stb. 533, wet van 8 november 1984, Stb. 544 en wet van 8 november 1984, Stb. 545

HOOFDSTUK I

Grondslagen voor de objectieve en subjectieve belastingplicht

Artikel 1. 1. Krachtens deze wet worden de volgende belastingen geheven:

1°. recht van successie van de waarde van al wat krachtens erfrecht wordt verkregen door het overlijden van iemand, die ten tijde van dat overlijden binnen het Rijk woonde.

Onder verkrijging krachtens erfrecht wordt mede verstaan de verkrijging van vergunningen en aanspraken bij of na het overlijden van de erflater, indien die verkrijging rechtstreeks verband houdt met de omstandigheid, dat de erflater die of dergelijke vergunningen en aanspraken bezat;

2°. recht van overgang van de waarde van het in artikel 5, tweede lid, nader omschrevene, verkregen krachtens schenking, of krachtens erfrecht door het overlijden, van iemand, die ten tijde van die schenking of van dat overlijden niet binnen het Rijk woonde;

3°. recht van schenking van de waarde van al wat door schenking wordt verkregen van iemand, die ten tijde van die schenking binnen het Rijk woonde.

2. Onder schenking wordt voor de toepassing van deze wet verstaan de schenking geregeld in de elfde titel van het derde boek van het Burgerlijk Wetboek en elke andere bevoordeling uit vrijgevigheid – daaronder begrepen de uitvoering, door bezitsoverdracht of anderszins, van een nietige schenking – en voorts elke voldoening aan een schuld of een verplichting, welke in rechte niet gevorderd had kunnen worden. Onder schenking wordt niet begrepen de bevoordeling als gevolg van verwerping door een erfgenaam of legataris. Een bevoordeling door een beding ten behoeve van een derde wordt, voor zover artikel 13 niet toepasselijk is, geacht te zijn een schenking door degene die het beding heeft gemaakt aan de derde.

Artikel 2. 1. De buiten het Rijk verblijf houdende Nederlander die in dienstbetrekking staat tot een Nederlandse publiekrechtelijke rechtspersoon, alsmede zijn niet duurzaam gescheiden van hem levende echtgenoot en de kinderen voor wie hij kinderaftrek geniet in de zin van de Wet op de vermogensbelasting 1964 (Stb. 520), worden geacht binnen het Rijk te wonen. De vorige volzin blijft buiten toepassing ten aanzien van de aldaar bedoelde Nederlander, echtgenoot en kinderen:

a. indien die Nederlander buiten het Rijk werkzaam is in het land waar hij is aangeworven, tenzij hij militair is;

b. indien die Nederlander militair is en bij of krachtens algemene maatregel van bestuur is bepaald, dat hij geacht wordt blijvend buiten het Rijk werkzaam te zijn.

2. In geval van schenking door een rechtspersoon wordt de plaats, waar de schenker is gevestigd, als zijn woonplaats aangemerkt.

Artikel 3. 1. Een Nederlander, die binnen het Rijk heeft gewoond en binnen tien jaren, nadat hij het Rijk metterwoon heeft verlaten, is overleden of een schenking heeft gedaan, wordt geacht ten tijde van zijn overlijden of van het doen van de schenking binnen het Rijk te hebben gewoond.

2. Onverminderd het in het eerste lid bepaalde wordt ieder, die binnen het Rijk heeft gewoond en binnen een jaar, nadat hij het Rijk metterwoon heeft verlaten, een schenking heeft gedaan, geacht ten tijde van het doen van de schenking binnen het Rijk te hebben gewoond.

Artikel 4. 1. De verklaring van vermoedelijk overlijden wordt, voor de toepassing van deze wet, met werkelijk overlijden in alle opzichten gelijk gesteld, behoudens vermindering van de diensgevolge opgelegde belastingaanslagen in de gevallen bij de artikelen 422 en 423 van Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek voorzien.

2. De dagtekening van de verklaring wordt als de dag van het overlijden beschouwd.

Artikel 5. 1. Het recht van successie wordt geheven van hetgeen ieder verkrijgt, eventueel na aftrek van zijn aandeel in de volgens deze wet voor aftrek in aanmerking komende schulden, legaten en lasten.

2. Het recht van overgang wordt geheven van de waarde van:

1°. de binnenlandse bezittingen, genoemd in artikel 13 van de Wet op de vermogensbelasting 1964 (Stb. 520), eventueel na aftrek van schulden, als in dat artikel zijn bedoeld;

2°. andere dan de onder 1° bedoelde bezittingen, dan wel laatstbedoelde bezittingen zonder aftrek van sommige van de onder 1° bedoelde schulden, indien en voor zover Wij bij algemene maatregel van bestuur vaststellen dat in de Staat, waarin de erflater of schenker ten tijde van het overlijden of van de schenking woonplaats had, hetzij zodanige andere bezittingen, nagelaten of geschonken door niet in die Staat wonenden, middellijk of onmiddellijk onderworpen zijn aan een belasting, die gelijksoortig is aan het recht van overgang, dan wel voor de regeling van die gelijksoortige belasting dergelijke schulden niet mogen worden afgetrokken. Wij behouden Ons voor nadere regelen te geven aangaande de heffing van de ten gevolge van deze bepaling verschuldigde belasting.

3. Het recht van schenking wordt geheven van hetgeen de begiftigde verkrijgt, eventueel na aftrek van aan de schenking verbonden lasten en verplichtingen, waardoor hetzij de schenker, hetzij een derde wordt gebaat.

4. Wanneer rechten van successie of van schenking de grondslag der rechtsheffing mede bepalen, wordt voor de berekening van hun beloop het bedrag, waarover zij verschuldigd zijn, vastgesteld met verwaarlozing van die rechten.

Artikel 6. Al wat een in gemeenschap gehuwde, ten gevolge van de door de erfgenamen van zijn echtgenoot gedane afstand van de gemeenschap, geniet, wordt hij, voor de toepassing van deze wet, geacht krachtens erfrecht door het overlijden van zijn echtgenoot te verkrijgen.

Artikel 7. Hetgeen aan de langstlevende echtgenoot, krachtens een bij huwelijksvoorwaarden gemaakt en van het overlijden van de eerststervende afhankelijk beding, bij dat overlijden meer verblijft dan de helft in de gemeenschappelijke goederen of, in geval van een deelgenootschap, meer toekomt dan volgens de wettelijke regeling het geval zou zijn, wordt, voor de toepassing van deze wet, geacht krachtens erfrecht door het overlijden van de eerststervende te zijn verkregen.

Artikel 8. 1. Roerende zaken, welke – of waarvan de daarop betrekking hebbende bewijsstukken – bij het overlijden onder de overledene berustten of voor hem door anderen werden bewaard of bezeten, worden, voor de toepassing van deze wet, geacht krachtens erfrecht door het overlijden te zijn verkregen door hem, aan wie die zaken of die bewijsstukken moeten worden afgegeven.

2. Indien en voor zover de zaken reeds vóór het overlijden aan anderen toebehoorden, kan op de in het vorige lid bedoelde verkrijging de verplichting tot afgifte in mindering worden gebracht.

3. De in de voorgaande leden vervatte bepalingen zijn niet toepasselijk voor zaken of bewijsstukken:

1°. welke de overledene, ten gevolge van de uitoefening van een beroep of bedrijf, onder zich had voor iemand, niet behorende tot zijn bloed- of aanverwanten tot de vierde graad ingesloten of hun echtgenoten;

2°. welke de overledene onder zich had als openbaar ambtenaar, als ouder uitoefenende de ouderlijke macht, als voogd, als curator, als executeur-testamentair of als bewindvoerder in de gevallen waarin deze als zodanig volgens een uitdrukkelijke wetsbepaling is aangesteld of bij boedelscheiding is benoemd;

3°. welke bij het overlijden verblijven aan mede-eigenaren, ingevolge een overeenkomst tussen de overledene en die mede-eigenaren gesloten;

4°. welke toebehoren aan de echtgenoot van de overledene.

4. De bepalingen van dit artikel zijn mede toepasselijk op de daarin bedoelde zaken of bewijsstukken, berustende onder of bewaard of bezeten voor de in algehele gemeenschap van goederen gehuwde echtgenoot van de overledene.

Artikel 9. 1. Wat is schuldig erkend of kwijtgescholden onder voorwaarde van overleving van hem, aan wie is schuldig erkend of kwijtgescholden en wat is schuldig erkend bij testament wordt, voor de toepassing van deze wet, geacht krachtens erfrecht door het overlijden te zijn verkregen.

2. Het in het vorige lid bepaalde is, voor zoveel het bij testament schuldig erkende betreft, niet toepasselijk, indien de schuld reeds tijdens het leven van de erflater bestond en in rechte vorderbaar was.

3. De overdrachtsbelasting – voor zover deze niet heeft geleid tot toepassing van artikel 13 van de Wet op belastingen van rechtsverkeer (Stb. 1970, 611) – en de rechten van schenking en van overgang, betaald ter zake van de waarde welke op grond van dit artikel voor de heffing van het recht van successie of van overgang in aanmerking komt, strekken in mindering van het ten gevolge van dit artikel verschuldigde recht.

4. Het in dit artikel bepaalde is niet toepasselijk op overeenkomsten, als bedoeld zijn in artikel 11, eerste lid.

Artikel 10. 1. Al wat iemand ten koste van erfslaters vermogen heeft verkregen in verband met een rechtshandeling, waarbij de overledene partij was, wordt, indien na te melden omstandigheden aanwezig zijn, voor de regeling van de rechten van successie en van overgang, geacht krachtens erfrecht door het overlijden te zijn verkregen.

2. Het in het vorige lid bepaalde is toepasselijk, indien de overledene in verband met die rechtshandeling tot zijn overlijden of een daarmee verband houdend tijdstip het genot heeft gehad van een vruchtgebruik of een periodieke uitkering en een vruchtgebruik of een periodieke uitkering ten laste van de in het eerste lid bedoelde verkrijger is gekomen.

3. Van de te dezer zake aan te geven waarde kan, voor de regeling van het recht van successie, worden afgetrokken wat bij de rechtshandeling door de overledene werd bedongen, vermeerderd met interest naar het in artikel 21, achtste lid, bedoelde percentage van de dag van betaling van het bedongene tot het overlijden. Voor vruchtgebruik wordt, voor zover dat middellijk of onmiddellijk door de erflater is genoten, geen aftrek toegelaten en de aftrek van aldus genoten periodieke uitkeringen wordt beperkt tot de waarde, welke de verkrijger ter zake heeft opgeofferd. Een eventuele negatieve waarde van de verkrijging wordt buiten beschouwing gelaten.

4. De overdrachtsbelasting – voor zover deze niet heeft geleid tot toepassing van artikel 13 van de Wet op belastingen van rechtsverkeer – en de rechten van schenking en van overgang, betaald ter zake van de waarde welke op grond van dit artikel voor de heffing van het recht van successie of van overgang in aanmerking komt, strekken in mindering van het ten gevolge van dit artikel verschuldigde recht.

5. De bepalingen van dit artikel zijn niet toepasselijk:

1°. indien de verkrijger niet is de echtgenoot van de erflater, noch behoort tot diens bloed- of aanverwanten tot en met de vierde graad of hun echtgenoten, noch een verkrijger bedoeld in artikel 24, tweede lid, letters a en b;

2°. indien het genot voor de erflater meer dan 180 dagen vóór zijn overlijden is geëindigd;

3°. indien de verkrijger vóór de erflater is overleden.

Artikel 11. 1. Indien het aandeel van een erflater in zaken, ten gevolge van een overeenkomst, bij zijn overlijden hetzij verblijft of kan worden toebedeeld aan, hetzij kan worden overgenomen door de mede-eigenaren of één of meer van hen, wordt het verbleven, toebedeelde of overgenomen aandeel, voor de toepassing van deze wet, geacht krachtens erfrecht door het overlijden te zijn verkregen.

2. Het in het vorige lid bepaalde is van overeenkomstige toepassing op zaken, waaromtrent een overeenkomst is gesloten krachtens welke die zaken bij overlijden van de eigenaar zullen toebehoren aan of kunnen worden overgenomen door de overige contractanten of één of meer van hen.

3. Van de waarde van het aandeel of van de gehele zaak kan, voor de regeling van het recht van successie, worden afgetrokken de waarde van hetgeen door de verkrijger voor zijn verkrijging werkelijk is opgeofferd. Een eventuele negatieve waarde van de verkrijging wordt buiten beschouwing gelaten.

4. De overdrachtsbelasting, betaald ter zake van de waarde welke op grond van dit artikel voor de heffing van het recht van successie of van overgang in aanmerking komt, strekt in mindering van het ten gevolge van dit artikel verschuldigde recht.

5. De bepalingen van dit artikel zijn niet toepasselijk:

1°. ten aanzien van bedingen, als bedoeld zijn in artikel 7;

2°. indien de verkrijger niet is de echtgenoot van de erflater, noch behoort tot diens bloed- of aanverwanten tot en met de vierde graad of hun echtgenoten, noch een verkrijger bedoeld in artikel 24, tweede lid, letters a en b.

Artikel 12. 1. Al wat binnen 180 dagen aan het overlijden voorafgegaan is geschonken door een erflater, die ten tijde van dat overlijden binnen het Rijk woonde, wordt, voor de regeling van het recht van successie, geacht krachtens erfrecht door het overlijden te zijn verkregen.

2. Artikel 10, vierde lid, en artikel 10, vijfde lid, 3°, zijn van overeenkomstige toepassing.

3. Het in het eerste lid bepaalde is niet toepasselijk op schenkingen:

1°. bedoeld in artikel 33, 1°, 2°, 3°, 5°, tweede alinea, 8°, 9°, 11° en 12°;

2°. waarvan het schenkingsrecht is kwijtgescholden op grond van artikel 67.

Artikel 13. Al wat ten gevolge van of na het overlijden van een erflater wordt verkregen krachtens een overeenkomst van levensverzekering – ongevallenverzekering daaronder begrepen – of krachtens een beding ten behoeve van een derde, wordt, voor de toepassing van deze wet, geacht door de bevoordeelde krachtens erfrecht door het overlijden te zijn verkregen, tenzij voor de verkrijging niets aan het vermogen van de erflater is onttrokken. Ingeval het verkregene op grond van deze bepaling geacht wordt krachtens erfrecht te zijn verkregen van meer dan één erflater, vindt de bepaling slechts toepassing met betrekking tot de nalatenschap van de erflater die het laatst is overleden.

Artikel 14. Afstand van een zakelijk recht en kwijtschelding van een vordering worden, voor de toepassing van deze wet, gelijkgesteld met een verkrijging van dat zakelijk recht of van die vordering door degene, ten behoeve van wie de afstand of de kwijtschelding heeft plaats gehad.

Artikel 15. 1. Voor de regeling van het recht van overgang worden bezittingen als bedoeld zijn in artikel 5, tweede lid, welke door de overledene binnen het jaar aan zijn overlijden voorafgegaan onder bezwarende titel zijn overgedragen, geacht door na te noemen verkrijgers krachtens erfrecht door het overlijden te zijn verkregen, indien die bezittingen hetzij vóór, hetzij binnen een jaar na het overlijden onder bezwarende titel zijn of worden verkregen door zijn echtgenoot, door één of meer van zijn erfgenamen, door één of meer van zijn bloed- of aanverwanten tot de vierde graad ingesloten, of door de echtgenoot van één van die personen.

2. Schulden, als bedoeld zijn in artikel 5, tweede lid, ontstaan binnen een jaar aan het overlijden of de schenking voorafgegaan, worden, voor de regeling van het recht van overgang, niet in aftrek toegelaten.

3. De in de vorige leden vervatte bepalingen zijn niet toepasselijk, indien en voor zover bij de in het eerste lid bedoelde overdracht of als gevolg van het ontstaan van de in het tweede lid bedoelde schulden door de erflater of schenker bezittingen in de zin van artikel 5, tweede lid, zijn of worden verkregen.

4. De overdrachtsbelasting strekt in mindering van het ten gevolge van het eerste lid verschuldigde recht van overgang.

Artikel 16. De goederen, door de erflater bij uiterste wil bestemd tot vermogen van een stichting welke overeenkomstig artikel 288, tweede en derde lid, van Boek 2 (Rechtspersonen) van het Burgerlijk Wetboek na het overlijden van de erflater wordt opgericht, worden beschouwd als door de stichting krachtens erfrecht te zijn verkregen.

Artikel 17. 1. De goederen, op andere wijze dan bij uiterste wil bestemd om daarmee een stichting in het leven te roepen, worden, voor de toepassing van deze wet, beschouwd als door de stichting bij schenking te zijn verkregen.

2. Indien de stichting door meer dan één persoon in het leven wordt geroepen, worden, voor de regeling van het recht van schenking, de oprichters als één en dezelfde persoon aangemerkt.

Artikel 18. 1. Onder vruchtgebruik worden, voor de toepassing van deze wet, mede verstaan vruchtgenot, gebruik en bewoning, vruchten en inkomsten, jaarlijkse opbrengst en soortgelijke uitkeringen uit daartoe aangewezen goederen.

2. Onder periodieke uitkering wordt, voor de toepassing van deze wet, behalve de uitkering in geld, mede verstaan elke andere, voortdurende, of op vastgestelde tijdstippen terugkerende, prestatie.

- Artikel 19.** 1. Voor de toepassing van deze wet worden gelijkgesteld:
- a. natuurlijke kinderen met wettige kinderen van de moeder, alsmede met wettige kinderen van de vader, die het kind heeft erkend, mits desgevorderd de bewijzen van de erkenning worden overgelegd;
 - b. aanverwantschap met bloedverwantschap, doch na de ontbinding van het huwelijk dat de aanverwantschap deed ontstaan, alleen indien het door de dood is ontbonden;
 - c. pleegkinderen met wettige kinderen van de pleegouder.
2. Als pleegkinderen worden aangemerkt zij, die tijdens hun minderjarigheid gedurende ten minste vijf jaren uitsluitend door de pleegouder – dan wel uitsluitend door hem en zijn echtgenoot tezamen – als een eigen kind zijn onderhouden en opgevoed.

Artikel 20. 1. Voor de regeling van het recht van successie kunnen van de nalatenschap als lasten slechts worden afgetrokken de kosten van lijkbezorging voor zover zij niet bovenmatig zijn.

2. Onder de kosten van lijkbezorging kunnen worden begrepen de sommen, besproken of uitgekeerd voor de uitvaart van de erflater en de te zijnen behoeve te houden kerkelijke diensten of godsdienstige plechtigheden, sedert de dag van zijn overlijden tot en met het eerste jaargetijde, zulks geëvenredigd aan de stand en het vermogen van de overledene, met inachtneming van het plaatselijk gebruik en de bijzondere omstandigheden.

3. De schulden ten laste van de erflater kunnen slechts worden afgetrokken voor zover zij in rechte vorderbaar zijn en alsdan behoudens het navolgende:

- a. lopende interessen en andere periodieke verplichtingen, alsmede zakelijke belastingen, dijk- en polderlasten, molen- en sluisgelden en soortgelijke omslagen zijn slechts aftrekbaar tot en met de dag van het overlijden;

- b. belastingschulden kunnen niet worden afgetrokken, voor zover daarvoor ontheffing kan worden verkregen.

4. Schulden ten aanzien waarvan ten tijde van het overlijden de voor de verjaring gestelde termijn is verstreken worden, behoudens tegenbewijs, geacht door de verjaring te zijn getroffen.

5. Op de verkrijging wordt in mindering gebracht de inkomstenbelasting welke de verkrijger verschuldigd kan worden ter zake van:

- a. in het verkregen vermogen van een onderneming begrepen reserves;
- b. termijnen van verkregen, niet tot het vermogen van een onderneming behorende rechten welke periodieke opbrengsten opleveren (stamrechten);
- c. verkregen aandelen, winstbewijzen en bewijzen van deelgerechtigdheid, welke tot een aanmerkelijk belang behoren in de zin van de Wet op de inkomstenbelasting 1964 (Stb. 519).

6. De in het vijfde lid bedoelde belasting wordt gesteld op twintig percent van het bedrag van de reserves, dertig percent van de waarde van de stamrechten en vijf percent van het bedrag waarmede de waarde van de aandelen, winstbewijzen en bewijzen van deelgerechtigdheid de verkrijgingsprijs daarvan in de zin van de Wet op de inkomstenbelasting 1964 overtreft.

HOOFDSTUK II

Bepaling van het belastbaar bedrag

Artikel 21. 1. Het verkregene wordt in aanmerking genomen naar de waarde welke daaraan op het tijdstip van de verkrijging in het economische verkeer kan worden toegekend.

2. Met fidei-commis bezwaarde eigendom wordt in aanmerking genomen naar de waarde van de volle eigendom.

3. Effecten welke voorkomen in de prijscourant, op last van Onze Minister door ten minste vier makelaars of commissionairs in effecten te Amsterdam opgemaakt in de week van de verkrijging, worden in aanmerking genomen naar de waarde volgens die prijscourant.

4. Bij verkrijging van de eigen woning, of een aandeel daarin, door de echtgenoot, dan wel een bloedverwant in de rechte lijn of in de zijlijn tot en met de tweede graad, dan wel een verkrijger als bedoeld in artikel 24, tweede lid, letters a en b, wordt voor de heffing van het recht van successie en van het recht van schenking, de waarde van die woning gesteld op 60 percent van de verkoopprijs welke zou kunnen worden verkregen, indien die woning niet zou worden gebruikt. Onder eigen woning wordt verstaan een gebouw, of een gedeelte van een gebouw met de aanhorigheden daarvan, voor zover dat, anders dan ten behoeve van een onderneming, de erflater of de schenker tot het tijdstip van overlijden of de schenking te zamen met tenminste één van de hiervoor genoemde personen anders dan tijdelijk als hoofdverblijf ter beschikking stond.

5. Wat in het economische verkeer als een eenheid pleegt te worden beschouwd, wordt in aanmerking genomen met inachtneming van die omstandigheid.

6. Wij behouden Ons voor bij algemene maatregel van bestuur regelen te geven nopens de in aanmerking te nemen waarde van rechten op en verplichtingen tot periodieke uitkeringen.

7. Bij verkrijging door fidei-commissaire verwachters is voor de bepaling van aard en waarde van het verkregene beslissend het tijdstip waarop het genot voor de verwachter ingaat.

8. De waarde van een vruchtgebruik wordt gesteld op het overeenkomstig het zesde lid tot kapitaal gebrachte bedrag van de jaarlijkse inkomsten. Wij behouden Ons voor bij algemene maatregel van bestuur de jaarlijkse inkomsten vast te stellen op een daarbij te bepalen percentage van de overeenkomstig de vorige leden te bepalen waarde van hetgeen aan het vruchtgebruik is onderworpen, naar het tijdstip waarop het genot aanvangt.

9. De waarde van hetgeen onder de last van vruchtgebruik of van periodieke uitkering wordt verkregen, wordt gesteld op het verschil tussen de waarden van de volle eigendom en het vruchtgebruik of de periodieke uitkering, beide waarden vastgesteld overeenkomstig de vorige leden. Met elkander opvolgende vruchtgebruiken en periodieke uitkeringen wordt bij de waardebepaling van de daarmee bezwaarde eigendom terstond rekening gehouden.

Artikel 22. 1. Vermogen in een onderneming of een zelfstandig uitgeoefend beroep, waarvoor regelmatig werd boek gehouden met geregelde jaarlijkse afsluitingen, wordt op verlangen van de aangever in aanmerking genomen en geschat naar de toestand bij het begin van het ten sterfdage lopende boekjaar.

2. Het aldus verkregen vermogen wordt vermeerderd of verminderd met de kapitalen, welke daaraan sedert het begin van dat boekjaar zijn toegevoegd of onttrokken.

Artikel 23. De waarde van een verkrijging krachtens levensverzekering of derdenbeding wordt voor de berekening van het recht verminderd met de bedragen:

1°. welke voor de verkrijging door de daarop rechthebbende werkelijk zijn opgeofferd; renteverlies blijft in deze buiten aanmerking;

2°. waarover door de verkrijger recht van schenking of van successie is verschuldigd geworden wegens verkrijging van de rechten, welke aan de polis worden ontleend, tijdens het leven van de verzekerde.

HOOFDSTUK III

Tarief; berekening van het recht; vrijstellingen

Artikel 24. 1. Behoudens de toepassing van artikel 35 wordt de belasting geheven naar het volgende tarief, uitgedrukt in guldens. In dit tarief is telkens vermeld

onder letter a: de belasting bij een belaste verkrijging als daarnaast is vermeld in kolom (1);

onder letter b: het heffingspercentage over het gedeelte der belaste verkrijging, gelegen tussen de daarnaast in de kolommen (1) en (2) vermelde bedragen.

Gedeelte van de belaste verkrijging	Indien geërfd of verkregen wordt door					
	I. echtgenoot, kinderen, afstammelingen in tweede of verdere graad, of een verkrijger als is bedoeld in het tweede lid, letters a en b ¹		II. broers, zusters, bloedverwanten in de rechte opgaande lijn		III. andere verkrijgers, uitgezonderd de rechtspersonen bedoeld in het vierde lid	
	a	b	a	b	a	b
0— 30 994	0	5	0	26	0	41
30 994— 61 988	1 549	8	8 058	30	12 707	45
61 988— 123 974	4 029	12	17 356	35	26 654	50
123 974— 247 947	11 467	15	39 051	39	57 647	54
247 947— 495 890	30 063	19	87 401	44	124 593	59
495 890—1 239 723	77 172	23	196 496	48	270 879	63
1 239 723 en het hogere bedrag van de belaste verkrijging	248 254	27	553 535	53	739 494	68

¹ Voor afstammelingen in de tweede of verdere graad bedraagt de belasting het ingevolge deze kolom verschuldigde, vermeerderd met 60% daarvan.

2. Onder verkrijger in tariefgroep I wordt verstaan een verkrijger – niet zijnde de echtgenoot – die:

a. tot het tijdstip van het overlijden of de schenking samen met de erflater of de schenker na hun 22e jaar gedurende een aaneengesloten periode van ten minste 5 jaren en met geen ander dan met een of meer kinderen jonger dan 27 jaar van een van hen of van hen beiden een gemeenschappelijke huishouding heeft gevoerd. Met een kind wordt gelijkgesteld een pleegkind, waaronder voor de toepassing van dit lid wordt verstaan een kind dat door de verkrijger en de erflater of de schenker als een eigen kind is onderhouden en opgevoed;

b. tot het tijdstip van het overlijden of de schenking samen met de erflater of de schenker na hun 22e jaar anders dan bedoeld onder letter a gedurende een aaneengesloten periode van ten minste 5 jaren een gemeenschappelijke huishouding heeft gevoerd.

3. Voor zover een schenking binnen het Rijk gelegen of gevestigde onroerende zaken of voor de heffing van de overdrachtsbelasting daarmee gelijkgestelde certificaatrechten en dergelijke of rechten van lidmaatschap van verenigingen tot voorwerp heeft, bedraagt het recht van schenking of het recht van overgang niet minder dan de overdrachtsbelasting welke zou zijn verschuldigd, indien artikel 15, eerste lid, letter d, van de Wet op belastingen van rechtsverkeer niet van toepassing zou zijn.

4. Indien geërfd of verkregen wordt door een binnen het Rijk gevestigde kerkelijke, charitatieve, culturele, wetenschappelijke of het algemeen nut beogende instelling, is verschuldigd 11 ten honderd over de waarde van de verkrijging, indien en voor zover aan de verkrijging niet een opdracht is verbonden, welke aan de verkrijging het karakter ontnemt van te zijn geschied in het algemeen belang.

5. De overdrachtsbelasting, betaald over het bedrag, waarover recht van schenking verschuldigd is, strekt in mindering van laatstvermeld recht.

Artikel 25. Verkrijging krachtens erfrecht door met elkaar gehuwde personen, die niet van tafel en bed zijn gescheiden, worden, voor de berekening van het recht van successie, aangemerkt als verkrijgingen door één van de echtgenoten, bij verschil in graad door degene van hen, die de erflater het naast verwant is.

Artikel 26. 1. Met elkaar gehuwde personen, die niet van tafel en bed zijn gescheiden, worden, voor de berekening van het recht van schenking, als één en dezelfde persoon aangemerkt. Het schenkingsrecht wordt alsdan berekend naar de naaste verwantschap tussen de schenker of één van de gehuwde schenkers en de begiftigde of één van de gehuwde begiftigden.

2. Indien schenkingen worden gedaan binnen een jaar vóór het huwelijk van de schenkers of van de begiftigden, wordt het huwelijk geacht reeds ten tijde van die schenkingen te hebben bestaan.

3. Het in het eerste lid bepaalde is niet toepasselijk op schenkingen door een echtgenoot aan degene met wie hij is gehuwd.

Artikel 27. 1. Indien in een tijdsverloop van twee jaren door dezelfde schenker aan dezelfde begiftigde verschillende schenkingen zijn gedaan, worden deze aangemerkt als deel uitmakende van één schenking ten belope van het gezamenlijk bedrag.

2. Het in het vorige lid bepaalde is niet toepasselijk op schenkingen door ouders aan kinderen.

Artikel 28. Schenkingen, door ouders tezamen of afzonderlijk gedurende een kalenderjaar aan een kind gedaan, worden aangemerkt als één schenking ten belope van het gezamenlijk bedrag.

Artikel 29. 1. Indien onzekerheid bestaat omtrent de verwantschap of omtrent de persoon van de schenker of van de verkrijger, wordt het hoogste recht geheven, dat verschuldigd zou kunnen zijn, behoudens vermindering van de aanslag, voor zover deze naderhand blijkt te hoog te zijn.

2. Bestaat de onzekerheid ten aanzien van de persoon van de schenker, dan wordt deze, behoudens tegenbewijs, geacht binnen het Rijk te wonen.

3. De bepalingen van dit artikel zijn mede toepasselijk, indien de naam of de woonplaats van de schenker of van de begiftigde desgevraagd niet wordt genoemd.

Artikel 30. 1. Het bedrag van de rechten ondergaat ten gevolge van verwerping of van afstand van rechten geen vermindering.

2. Bij verwerping door de erfgenamen van een overledene van hetgeen aan deze uit een vroeger opengevallen nalatenschap is opgekomen, wordt ten laste van hen, die ten gevolge van die verwerping verkrijgen, niet minder recht geheven, dan in totaal verschuldigd zou zijn wegens de verkrijging door de overledene en wegens de overgang van deze op zijn erfgenamen.

3. Indien de verwachters gedurende het leven van de bezwaarde afstand doen van hun recht of dat na zijn dood verwerpen of niet aanvaarden, wordt ten laste van hen, die het bezwaarde goed uit de nalatenschap van de bezwaarde verkrijgen, niet minder recht geheven, dan zonder die afstand, verwerping of niet aanvaarding verschuldigd zou zijn.

Artikel 31. Het recht, verschuldigd wegens de afstand van fidei-commis-sair vermogen door de bezwaarde aan de echtgenoot of een of meer van de bloed- of aanverwanten tot en met de vierde graad van de verwachter of aan de echtgenoot van één van die verwanten, bedraagt niet minder dan het recht, verschuldigd wegens de overgang van dat goed van de bezwaarde op de verwachter krachtens het fidei-commissaire verband.

Artikel 32. 1. Van het recht van successie is vrijgesteld, hetgeen wordt verkregen:

1°. door de Staat;

2°. door een provincie of een gemeente binnen het Rijk, zonder bijzondere opdracht of met een opdracht, indien en voor zover deze opdracht aan de making niet het karakter ontnemt van te zijn geschied in het algemeen belang;

3°. door een instelling als wordt bedoeld in artikel 24, vierde lid, indien en voor zover aan de verkrijging niet een opdracht is verbonden, welke aan de verkrijging het karakter ontnemt van te zijn geschied in het algemeen belang en mits de verkrijging een bedrag van f 12 397 niet te boven gaat;

4°. door de hierna genoemde personen tot de daarachter vermelde bedragen:

a. echtgenoot: f 433 903;

b. kinderen tot 23 jaar: f 6199 voor ieder jaar dat de verkrijger jonger is dan 23 jaar (een gedeelte van een jaar voor een vol jaar gerekend), met dien verstande dat de vrijstelling ten minste f 12 397 bedraagt; indien het kind verkeert in een geval als is bedoeld onder c, bedraagt de vrijstelling ten minste f 18 596;

c. kinderen ouder dan 23 jaar, die grotendeels op kosten van de overledene werden onderhouden en, hetzij ouder zijn dan 60 jaar, hetzij ten gevolge van ziekte of gebreken vermoedelijk in de eerstkomende drie jaren buiten staat zullen zijn om met arbeid die voor hun kracht berekend is, de helft te verdienen van hetgeen lichamelijk en geestelijk gezonde personen van gelijke leeftijd in staat zijn aan inkomen uit arbeid te verwerven: f 12 397;

d. kinderen voor wie de vrijstelling onder b en c genoemd niet van toepassing is: f 12 397 indien het saldo van de verkrijging niet meer bedraagt dan f 37 192;

e. verkrijger als bedoeld in artikel 24, tweede lid, letter a: f 433 903 en verkrijgers als bedoeld in artikel 24, tweede lid, letter b: f 216 952; indien de in genoemde bepalingen bedoelde gemeenschappelijke huishouding vier, drie of twee jaren heeft geduurd bedraagt de vrijstelling onderscheidenlijk f 173 562, f 130 172 en f 86 781;

f. ouders voor wie de vrijstelling onder e genoemd niet van toepassing is: f 61 986. Indien in de gevallen, bedoeld onder de letters a, b, c, e en f meer dan het vrijgestelde wordt verkregen, is het recht slechts over het meerdere verschuldigd;

5°. op grond van een pensioenregeling;

6°. door bloedverwanten in de rechte lijn in gevallen waarin 4°, letters b, c, d, e en f niet van toepassing is, indien de verkrijging f 12 397 niet te boven gaat;

7°. in andere gevallen, indien de verkrijging f 12 397 niet te boven gaat;

8°. (vervallen);

9°. door een werknemer van de erflater of zijn echtgenoot of door een nabestaande van zodanige werknemer, voor zover het verkregene kan worden beschouwd als de voldoening aan een terzake van de verrichte arbeid bestaande verplichting, welke enkel berust op de voorschriften van de moraal of het fatsoen. Voor zover een verkrijging van een nabestaande van de werknemer aan periodieke uitkeringen ingevolge deze bepaling is vrijgesteld van successierecht, wordt zij, voor de toepassing van deze wet, beschouwd als een aan de werknemer toe te rekenen bevoordeling krachtens een ten behoeve van de verkrijger gemaakt beding;

10°. aan nog niet vorderbare termijnen van renten, van uitkeringen, van bezoldigingen en van andere inkomsten.

2. De waarde van pensioenen – andere dan die ingevolge de Algemene Weduwen- en Wezenwet (Stb. 1965, 429) – welke door een kind of een ouder ten gevolge van het overlijden worden verkregen en hetzij van het recht van successie zijn vrijgesteld ingevolge het eerste lid, 5°, hetzij naar hun aard niet krachtens deze wet belastbaar zijn, strekt in mindering van de

in het eerste lid, 4°, letters b en f, genoemde bedragen, met dien verstande dat na deze korting de vrijstelling niet minder bedraagt dan f 18 596 voor een kind als is bedoeld in het eerste lid, 4°, letter b, slot, en f 12 397 voor de andere onder die letter bedoelde kinderen alsmede voor een ouder.

3. De waarde van pensioenen – andere dan die ingevolge de Algemene Ouderdomswet (Stb. 1965, 429) en de Algemene Weduwen- en Wezenwet – welke door de echtgenoot of een verkrijger als bedoeld in artikel 24, tweede lid, letters a en b ten gevolge van het overlijden worden verkregen en hetzij van het recht van successie zijn vrijgesteld ingevolge het eerste lid, 5°, hetzij naar hun aard niet krachtens deze wet belastbaar zijn, strekt voor de helft in mindering van het in het eerste lid, 4°, letter a, onderscheidenlijk het in letter e als eerste dan wel als tweede genoemde bedrag, met dien verstande dat na deze korting de vrijstelling niet minder bedraagt dan f 123 972 voor een echtgenoot alsmede voor een verkrijger als bedoeld in artikel 24, tweede lid, letter a en f 61 986 voor een verkrijger als bedoeld in artikel 24, tweede lid, letter b. Voor de toepassing van dit lid blijft artikel 23 buiten toepassing.

4. Onder pensioenregeling wordt verstaan:

a. een pensioenregeling opgevat overeenkomstig de wettelijke bepalingen betreffende de loonbelasting;

b. een pensioenregeling als is bedoeld in artikel 8, letter f, van de Wet op de inkomstenbelasting 1964 (Stb. 519), voor zover daarop aanspraken berusten die uitsluitend of nagenoeg uitsluitend bestaan uit rechten op periodieke uitkeringen of verstrekkingen en de ter zake voldane premies voor de heffing van de inkomstenbelasting kosten van een onderneming zijn.

Artikel 33. 1. Van het recht van schenking is vrijgesteld, hetgeen wordt verkregen:

1°. van de Koningin of de leden van het Koninklijk Huis;

2°. door de Staat, of van de Staat, een provincie of gemeente;

3°. door een provincie of gemeente binnen het Rijk, zonder bijzondere opdracht of met een opdracht, indien en voor zover deze opdracht aan de schenking niet het karakter ontnemt van te zijn geschied in het algemeen belang;

4°. door een instelling als wordt bedoeld in artikel 24, vierde lid, indien en voor zover aan de verkrijging niet een opdracht is verbonden, welke aan de verkrijging het karakter ontnemt van te zijn geschied in het algemeen belang en mits de verkrijging een bedrag van f 6199 niet te boven gaat;

5°. door een kind van de ouders, tot een bedrag van f 6199. Voor een kind tussen 18 en 35 jaar wordt het bedrag van f 6199 voor één kalenderjaar tot f 30 994 verhoogd, mits op deze verhoogde vrijstelling in de aangifte een beroep wordt gedaan. Indien meer dan het vrijgestelde wordt verkregen is het recht slechts over het meerdere verschuldigd;

6°. (vervallen);

7°. in alle andere gevallen, indien het verkregene een bedrag van f 3719 niet te boven gaat;

8°. door iemand, die niet in staat is zijn schulden te betalen, indien en voor zover het verkregene strekt om de begiftigde daartoe in staat te stellen;

9°. door iemand te wiens laste over die verkrijging inkomstenbelasting of een voorheffing van die belasting wordt geheven;

10°. van een instelling als wordt bedoeld in artikel 24, vierde lid, voor zover betreft uitkeringen door die rechtspersoon gedaan op grond van haar statuten, reglement of stichtingsbrief;

11°. door een rechtspersoon, welke uitsluitend of nagenoeg uitsluitend ten doel heeft de bevordering van de materiële en geestelijke belangen van de werknemers in het bedrijf van de schenker, dan wel in de bedrijven van de schenker en anderen, of van de weduwen of wezen van die werknemers;

12°. indien en voor zover de schenking heeft gestrekt tot voldoening aan een schuld, ten aanzien waarvan het recht tot vorderen hetzij van de

aanvang af heeft ontbroken, hetzij is vervallen, dan wel aan een verplichting, welke enkel berust op de voorschriften van de moraal of het fatsoen.

Voor zover een ingevolge deze bepaling van het recht van schenking vrijgestelde verkrijging haar grond vindt in de voldoening aan een enkel op de voorschriften van de moraal of het fatsoen berustende verplichting tot verzorging na het overlijden van de schuldenaar – de omzetting van zodanige verplichting in een rechtens afdwingbare daaronder begrepen – wordt zij geacht krachtens erfrecht door het overlijden te zijn verkregen.

Voor zover een schenking van een periodieke uitkering door een werkgever of zijn echtgenoot of door een pensioenfonds aan een nabestaande van een werknemer ingevolge deze bepaling is vrijgesteld van schenkingsrecht, wordt zij, voor de toepassing van deze wet, beschouwd als een aan de werknemer toe te rekenen bevoordeling krachtens een ten behoeve van de verkrijger gemaakt beding.

2. Voor zover een hiervoor bedoelde schenking binnen het Rijk gelegen of gevestigde onroerende zaken of voor de heffing van de overdrachtsbelasting daarmee gelijkgestelde certificaatrechten en dergelijke of rechten van lidmaatschap van verenigingen tot voorwerp heeft, wordt over het vrijgestelde gedeelte van de waarde van de bevoordeling een recht van schenking geheven, gelijk aan de in artikel 24, derde lid, bedoelde overdrachtsbelasting.

3. Onze Minister kan onder door hem te stellen voorwaarden bepalen dat ter zake van een omzetting als is bedoeld in de artikelen 19 en 20 van Boek 2 (Rechtspersonen) van het Burgerlijk Wetboek de heffing van schenkingsrecht achterwege blijft.

Artikel 34. Wij behouden Ons voor bij algemene maatregel van bestuur regelen te stellen, ten doel hebbende te bevorderen, dat het vermogen van de in artikel 11, bedoelde rechtspersonen blijvend wordt aangewend voor het door die rechtspersonen beoogde doel; bij niet-naleving van deze regelen blijft gemelde vrijstellingsbepaling buiten toepassing.

Artikel 35. 1. Het recht bedraagt niet meer dan het drievierde gedeelte van het bedrag, waarmee de verkrijging het voor de verkrijger bepaalde maximum van de gehele vrijstelling te boven gaat. Indien een verkrijging het voor de toepassing van de gedeeltelijke vrijstelling bepaalde maximum te boven gaat, bedraagt het recht niet meer dan het totaal van: a. het drievierde gedeelte van het bedrag waarmee de verkrijging dit maximum te boven gaat, en b. het bedrag dat aan recht verschuldigd zou zijn wegens een verkrijging tot het bedrag van dit maximum.

2. Bij verkrijgingen, welke aan een verschillend percentage zijn onderworpen, worden de gedeeltelijke vrijstellingen op de voor de verkrijger meest voordelige wijze toegepast.

Artikel 35a. 1. Met betrekking tot de bedragen vermeld in de artikelen 24, 32, eerste lid, 3°, 4°, 6° en 7°, tweede lid en derde lid, en 33, eerste lid, 4°, 5° en 7°, is artikel 54, eerste en tweede lid, van de Wet op de inkomstenbelasting 1964 (Stb. 519) van overeenkomstige toepassing.

2. De vervangende bedragen zijn van toepassing, indien het overlijden, de schenking of de in artikel 45, derde lid, tweede zin, of in artikel 53, eerste lid, bedoelde gebeurtenis plaatsvindt op of na 1 januari van het jaar waarvoor de vervanging geldt, zomede indien op of na 1 januari van dat jaar krachtens schenking wordt verkregen ten gevolge van de vervulling van een voorwaarde.

HOOFDSTUK IV

Aangifte

Artikel 36. De belasting wordt geheven van de verkrijger.

Artikel 37. De belasting wordt geheven bij wege van aanslag.

Artikel 38. De erfgenaam aan wie een aangiftebiljet is uitgereikt, is gehouden mede aangifte te doen van de gegevens welke van belang kunnen zijn voor de heffing van het recht van successie van de andere verkrijgers, niet zijnde erfgenamen.

Artikel 39. Indien meer dan één verkrijger gehouden is aangifte te doen ter zake van dezelfde nalatenschap, kan zulks geschieden bij één aangiftebiljet.

Artikel 40. 1. De inspecteur kan aan de schenker die naar zijn mening vermoedelijk een belastbare schenking heeft gedaan, een aangiftebiljet uitreiken.

2. De schenker en de begiftigde – dan wel de gezamenlijke schenkers of begiftigden – kunnen te zamen aangifte doen bij één aangiftebiljet.

Artikel 41. (vervallen)

Artikel 42. Indien na te noemen verplichtingen niet reeds op een ander rusten, is degene, die door de verwerping, afstand of niet aanvaarding van rechten, bedoeld in artikel 30, is gebaat, op dezelfde wijze en onder dezelfde bepalingen tot aangifte en betaling gehouden, als degene, door wie die verwerping, afstand of niet aanvaarding heeft plaats gehad, verplicht zou zijn geweest, indien een of ander niet was geschied.

Artikel 43. 1. In iedere aangifte wordt één woonplaats gekozen binnen het Rijk. De stukken betreffende de heffing en de invordering van de belasting kunnen worden gezonden en betekend hetzij aan de gekozen woonplaats hetzij aan de werkelijke woonplaats of plaats van vestiging. Artikel 57 van de Algemene wet inzake rijksbelastingen (Stb. 1959, 301) en artikel 2, zesde lid, van de Wet administratieve rechtspraak belastingzaken (Stb. 1956, 323) blijven buiten toepassing.

2. Zij, die voor het recht van successie geen aangifte hebben gedaan of geen woonplaats hebben gekozen, worden geacht hun woonplaats te hebben gekozen ter laatste woonplaats van de overledene gedurende een jaar na het overlijden; na die tijd, alsmede indien niet een bepaald adres binnen het Rijk als de werkelijke laatste woonplaats van de overledene kan worden aangewezen, ter secretarie van de gemeente, binnen welke de aangifte moet geschieden.

3. Zij, die voor het recht van overgang geen aangifte hebben gedaan of geen woonplaats hebben gekozen, worden geacht hun woonplaats te hebben gekozen ter secretarie van de gemeente, binnen welke de aangifte moet geschieden.

4. Zij, die voor het recht van schenking geen aangifte hebben gedaan of geen woonplaats hebben gekozen, worden geacht hun woonplaats te hebben gekozen ter woonplaats van de schenker, of, indien niet een bepaald adres binnen het Rijk als de werkelijke woonplaats van de schenker kan worden aangewezen, ter secretarie van de gemeente, binnen welke de aangifte moet geschieden.

Artikel 44. (vervallen)

Artikel 45. 1. De inspecteur stelt de termijn voor het doen van aangifte voor het recht van successie en voor het recht van overgang zodanig vast dat deze niet eerder verstrijkt dan acht maanden na het overlijden of na de schenking.

2. Indien zwangerschap oorzaak is, dat onzekerheid bestaat omtrent de persoon van de erfgenaam of de heffing van de belasting, gaat de in het eerste lid bedoelde termijn van acht maanden in van de dag van de

bevalling, of indien de vrouw vroeger mocht overlijden van de dag van haar overlijden, of indien geen van beide op de 306de dag na de dood van de erflater mocht hebben plaats gehad, van de eerste daarop volgende dag. Deze bepaling kan niet worden ingeroepen door degene, op het erfdeel van wie, wat de hoegrootheid betreft, de bevalling geen invloed kan uitoefenen.

3. De in het eerste lid bedoelde termijn van acht maanden loopt niet gedurende de tijd, dat de nalatenschap volgens de wet als onbeheerd wordt beschouwd en geen curator aanwezig is. Indien verkregen wordt tengevolge van de vervulling van een voorwaarde, van aanvaarding, nadat eerst verwerping had plaats gehad, van een afstand door een bezwaarde ten behoeve van de verwachters of van de uitoefening van een wilsrecht, voortspruitende uit ten sterfdage of ten tijde van de verkrijging bestaande of ontstane rechtsverhoudingen, gaat de in het eerste lid bedoelde termijn van acht maanden in van de dag, waarop één van die gebeurtenissen plaats vindt.

Artikel 46. 1. De inspecteur stelt de termijn voor het doen van aangifte voor het recht van schenking zodanig vast, dat deze niet eerder verstrijkt dan twee maanden na de schenking, met dien verstande dat ten aanzien van de schenking door een ouder aan een kind de termijn aanvangt bij het einde van het kalenderjaar waarin de schenking heeft plaatsgevonden.

2. Een schenking, onder opschortende voorwaarde wordt, voor de toepassing van dit artikel, geacht tot stand te zijn gekomen op de dag, waarop de voorwaarde is vervuld.

Artikel 47. (vervallen)

Artikel 48. (vervallen)

HOOFDSTUK V (vervallen)

Aanslag (vervallen)

Artikel 49. (vervallen)

Artikel 50. (vervallen)

Artikel 51. (vervallen)

HOOFDSTUK VI

Navordering

Artikel 52. 1. Navordering op de voet van hoofdstuk III van de Algemene wet inzake rijksbelastingen kan mede plaatsvinden in gevallen waarin van een verkrijger te weinig belasting is geheven doordat een aan een andere verkrijger opgelegde aanslag, anders dan ingevolge artikel 53, is verminderd.

2. In gevallen waarin zowel de schenker als de begiftigde ten onrechte niet een verzoek om uitreiking van een aangiftebiljet hebben gedaan, kan de inspecteur de te weinig geheven belasting navorderen op de voet van hoofdstuk III van de Algemene wet inzake rijksbelastingen.

HOOFDSTUK VII

Vermindering

Artikel 53. 1. Behalve in de gevallen bij deze wet voorzien, wordt vermindering van de aanslag verleend, indien en voor zover ten gevolge van een beroep op het wettelijk erfdeel, van de vervulling van een voorwaarde of van de uitoefening van een op de wet berustend terugvorderingsrecht of van een wilsrecht, voortspruitende uit ten sterfdage of ten tijde van de verkrijging reeds bestaande of ontstane rechtsverhoudingen, anders dan door fidei-commissaire opvolging, wijziging wordt gebracht in de persoon van de verkrijger of in het verkregene.

2. De vermindering wordt verleend op een verzoek dat geschiedt bij een aangifte waarvan Onze Minister het formulier vaststelt. De inspecteur beslist op het verzoek bij beschikking.

3. In de gevallen, waarin de oorzaak tot de vermindering anderzijds aanleiding geeft tot heffing van recht, kan de in het vorige lid bedoelde aangifte worden opgenomen in de overeenkomstig artikel 45, derde lid, in te dienen aangifte. In de andere gevallen moet die aangifte worden ingediend binnen acht maanden, nadat de oorzaak tot de vermindering is ontstaan.

4. De teruggave, waartoe een vermindering aanleiding geeft, kan geschieden door verrekening met het terzake van dezelfde nalatenschap of schenking verschuldigde.

HOOFDSTUK VIII

Bezwaar en beroep

Artikel 54. Een bezwaarschrift kan op de voet van artikel 23 van de Algemene wet inzake rijksbelastingen eveneens worden ingediend door de verkrijger die belang heeft bij de aan een andere verkrijger uit dezelfde nalatenschap opgelegde aanslag of verleende vermindering.

Artikel 55. (vervallen)

Artikel 56. (vervallen)

Artikel 57. (vervallen)

Artikel 58. (vervallen)

HOOFDSTUK IX

Betaling; aansprakelijkheid; invordering

Artikel 59. De belastingaanslagen zijn invorderbaar een maand na de dagtekening van het aanslagbiljet.

Artikel 59a. 1. In afwijking van artikel 59 zijn, onder bij algemene maatregel van bestuur vast te stellen voorwaarden, de belastingaanslagen, welke worden opgelegd voor de rechten van successie en van schenking wegens verkrijgingen welke geheel of gedeeltelijk bestaan uit ondernemingsvermogen, invorderbaar in vijf gelijke jaarlijkse termijnen, waarvan de eerste termijn vervalt een jaar na de dagtekening van het aanslagbiljet en elk van de volgende termijnen telkens een jaar later. Het hiervoor bepaalde vindt alleen toepassing indien en voor zover ten tijde van het opleggen van de aanslag de waarde van dat deel van de verkrijging dat niet tot het ondernemingsvermogen behoort, wordt overschreden door het bedrag van de verschuldigde belasting, mits deze overschrijding meer dan f 5000 bedraagt.

2. Voor de toepassing van dit artikel wordt onder ondernemingsvermogen verstaan:

a. vermogen van de erflater of de schenker dat tot een of meer van zijn ondernemingen in de zin van artikel 6 van de Wet op de inkomstenbelasting 1964 behoort;

b. een aanmerkelijk belang als is bedoeld in artikel 39, derde lid, van de Wet op de inkomstenbelasting 1964 van de erflater of de schenker in een vennootschap waarvan de aandelen niet ter beurze zijn genoteerd en welke vennootschap voor de heffing van de vennootschapsbelasting niet is aangemerkt als beleggingsinstelling in de zin van artikel 28 van de Wet op de vennootschapsbelasting 1969 (Stb. 469).

3. Bij verkrijging krachtens schenking van ondernemingsvermogen als is bedoeld in het tweede lid, onder letter a, vindt het in het eerste lid bepaalde alleen toepassing indien door de schenker een onderneming, dan wel een gedeelte daarvan dat een onderneming kan vormen, aan één of meer begiftigden is geschonken.

4. De inspecteur stelt het bedrag van de aanslag dat in vijf gelijke jaarlijkse termijnen invorderbaar is, bij beschikking vast.

5. De termijn genoemd in artikel 63, tweede lid, wordt voor de in dit artikel genoemde belastingaanslagen verlengd met vijf jaren. Dit geldt eveneens voor de termijn genoemd in artikel 11 van de Wet van 22 mei 1845 (Stb. 22), alsmede voor de termijn genoemd in artikel 12, derde en vierde lid, van die wet voorzover artikel 63, vierde lid, hiernaar verwijst.

Artikel 60. 1. Ieder van de erfgenamen is ter keuze van de inspecteur aansprakelijk, hetzij voor het op zijn eigen verkrijging verschuldigde recht van successie, hetzij naar evenredigheid van het erfdeel voor al het door en bij het overlijden van de erflater verschuldigde recht van successie.

2. De erfgenamen zijn daarenboven hoofdelijk aansprakelijk:

1°. voor het recht van successie, hetwelk door en bij het overlijden van de erflater verschuldigd is door verkrijgers, die buiten het Rijk wonen;

2°. het gehele bedrag van het recht van overgang.

3. De schenker en de begiftigde zijn hoofdelijk aansprakelijk voor het recht van schenking.

Artikel 61. 1. In het geval, bedoeld in artikel 17, tweede lid, zijn de oprichters, en in de gevallen, voorzien bij de artikelen 25 en 26, zijn de echtgenoten hoofdelijk aansprakelijk voor het verschuldigde recht.

2. Voorts zijn hoofdelijk aansprakelijk:

1°. de in artikel 73 bedoelde houders van zaken of bewijsstukken, bij niet-inlevering van de aldaar voorgeschreven aangifte binnen de bepaalde termijn en bij onjuistheid of onvolledigheid in die aangifte, voor de belasting, welke dientengevolge niet is ingevorderd;

2°. de in artikel 75 bedoelde verzekeraar, of schuldenaar van de uitkering, bij niet- of niet volledige voldoening aan de in dat artikel opgelegde verplichtingen, voor de belasting ter zake van de uitkering verschuldigd.

3. Voor de belasting waarvoor de verzekeraar aansprakelijk is, is, indien de verzekeraar niet binnen het Rijk woonplaats heeft of gevestigd is, mede hoofdelijk aansprakelijk zijn vertegenwoordiger hier te lande, door de tussenkomst van wie de verzekering is gesloten of de uitkering geschiedt.

Artikel 62. 1. De invordering van de belastingaanslagen geschiedt volgens de bepalingen van de wet van 22 mei 1845 (Stb. 22) op de invordering van 's Rijks directe belastingen, met uitzondering van de artikelen 12 en 17, tweede lid, van die wet.

2. Ingeval sprake is van meer dan één verkrijger van dezelfde erflater of krachtens een gezamenlijke schenking kunnen de ter zake vastgestelde belastingaanslagen worden opgenomen in één aanslagbiljet.

3. Van alle exploiten wordt slechts één afschrift gelaten.

Artikel 63. 1. 's Rijks schatkist heeft voor het recht van successie en de ter zake verschuldigde kosten van vervolging een voorrecht op alle zaken, door het overlijden krachtens erfrecht verkregen, onmiddellijk rang nemende

na alle op dat ogenblik bestaande voorrechten, pandrechten en hypothecaire verbanden.

2. Dat voorrecht vervalt met twee jaren, te rekenen van het tijdstip waarop de in artikel 45 vermelde termijn van acht maanden ingaat, tenzij binnen die termijn vervolgingen zijn aangevangen, en in dit laatste geval met twee jaren na de betekening van de laatste akte. Voor de berekening van de duur van het voorrecht telt niet mede de tijd, gedurende welke hij, tegen wie een vervolging is ingesteld, niet binnen het Rijk woont of gevestigd is, alsmede de tijd gedurende welke uitstel is verleend voor het indienen van een aangifte of voor de betaling.

3. 's Rijks schatkist is voor het recht van overgang en het recht van schenking en de ter zake verschuldigde kosten van vervolging op gelijke voet bevoorrecht op de zaken, voor de verkrijging waarvan het recht verschuldigd is; wat het recht van schenking betreft, wordt in het tweede lid voor «de in artikel 45 vermelde termijn van acht maanden» gelezen: de in artikel 46 vermelde termijn van twee maanden.

4. Onverminderd het in de vorige leden bepaalde heeft 's Rijks schatkist voor de rechten van successie, van overgang en van schenking en de ter zake verschuldigde kosten van vervolging een recht van voorrang op alle roerende en onroerende zaken van de schuldenaar, zulks op de voet van de bepalingen, welke gelden voor het recht van voorrang, bedoeld in artikel 12, onder letter B, der wet van 22 mei 1845 (Staatsblad no. 22).

Artikel 64. 1. De inspecteur is bevoegd om tot zekerheid van de voldoening van de verschuldigde belasting conservatoir beslag te leggen op de zaken, waarop bij het eerste en het derde lid van het vorige artikel een voorrecht is toegekend.

2. Op dit beslag zijn de bepalingen van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering, regelende het conservatoir beslag, toepasselijk, behoudens dat voor het leggen van het beslag generlei verlot vereist is, dat van waardeverklaring niet behoeft te worden gevraagd en dat artikel 15quater van de wet van 22 mei 1845 (Staatsblad no. 22) van toepassing is. In het exploit – waarop artikel 20 van laatstgenoemde wet toepasselijk is – wordt het bedrag vermeld, dat verschuldigd wordt geacht. Na de betekening van een dwangbevel tot invordering van het verschuldigde gaat het beslag van rechtswege in een executoriaal beslag over.

3. Iedere belanghebbende kan bezwaren tegen het conservatoir beslag inbrengen bij de president van de arrondissementsrechtbank, in welker ressort de aangifte moet worden ingediend. Het bezwaar wordt aanhangig gemaakt bij verzoekschrift. De president kan beslissen, dat het beslag wordt opgeheven, indien alle verkrijgers, tegen wie het beslag is gelegd, binnen het Rijk hun woonplaats hebben en er tevens naar het oordeel van de president voldoende vrees voor benadeling van 's Rijks schatkist niet bestaat. Tegen de beslissing van de president staat geen voorziening open.

4. Voorts wordt het beslag door degene, die het heeft gelegd, opgeheven:

- 1°. na betaling van het in het exploit genoemde bedrag;
- 2°. na betaling van het bedrag, hetwelk blijkt een opgelegde aanslag of opgelegde aanslagen verschuldigd is;
- 3°. nadat voor de voldoening van de onder 1 of 2 bedoelde bedragen voldoende zekerheid is gesteld.

Artikel 65. 1. Door of namens Onze Minister kan uitstel van betaling, waaronder begrepen toestemming tot betaling in termijnen, worden verleend:

- a. in geval van verkrijging van niet ter beurze genoteerde aandelen in een onderneming of van vermogen in een onderneming, indien zonder zodanig uitstel de voortzetting van de onderneming in gevaar zou komen;
- b. in andere bijzondere gevallen.

2. Voor de verjaring van de invordering van de verschuldigde belasting telt niet mede de tijd gedurende welke krachtens het eerste lid uitstel van betaling is verleend.

HOOFDSTUK X

Verjaring

Artikel 66. 1. De in artikel 11, derde lid, en artikel 16, derde lid, van de Algemene wet inzake rijksbelastingen vermelde termijnen van drie onderscheidenlijk vijf jaren voor het vervallen van de bevoegdheid tot het vaststellen van een aanslag of van een navorderingsaanslag gaan in:

1°. voor het recht van successie of het recht van overgang wegens een verkrijging krachtens erfrecht, na de dag van de inschrijving van de akte van overlijden in de registers van de burgerlijke stand hier te lande of na de dag waarop akten of stukken, waaruit het overlijden blijkt, ter kennis van de inspecteur zijn gekomen. In de gevallen, bij artikel 45, tweede en derde lid, bedoeld, beginnen de termijnen niet eerder te lopen dan van de dag waarop de termijn van aangifte ingaat, en worden zij verlengd met de tijd dat de termijn van aangifte niet loopt;

2°. voor het recht van schenking of het recht van overgang wegens een verkrijging krachtens schenking, na de dag van de inschrijving van de akte van overlijden van de schenker of van de begiftigde in de registers van de burgerlijke stand hier te lande of na de dag waarop akten of stukken, waaruit het overlijden van de schenker of van de begiftigde blijkt, ter kennis van de inspecteur zijn gekomen. Ingeval zowel de schenker als de begiftigde een rechtspersoon is, vervalt de bevoegdheid dertig jaren na de schenking. Ingeval een opschortende voorwaarde aan de schenking is verbonden, gaat de termijn van drie, vijf of dertig jaren niet vroeger in dan na de vervulling van de voorwaarde.

2. Betreft het de bevoegdheid tot het vaststellen van een navorderingsaanslag wegens het ten onrechte of tot een te hoog bedrag verlenen van een vermindering op grond van artikel 53, dan gaat de termijn in na de dag waarop de vermindering is verleend.

3. Voor de berekening van de in het eerste en tweede lid bedoelde termijnen telt niet mede de tijd gedurende welke de belastingplichtige niet binnen het Rijk woont of is gevestigd.

HOOFDSTUK XI

Kwijtschelding

Artikel 67. 1. Door of namens Onze Minister kan gehele of gedeeltelijke kwijtschelding worden verleend van:

1°. de rechten van successie en van schenking, verschuldigd wegens de verkrijging van voorwerpen van kunst en wetenschap door binnen het Rijk gevestigde verenigingen of stichtingen, welke de in haar bezit zijnde voorwerpen in de regel kosteloos, of tegen een matige toegangsprijs, ter bezichtiging van het publiek stellen;

2°. het recht, verschuldigd wegens een schenking aan fysieke personen waarvan overtuigend wordt aangetoond, dat zij slechts heeft gestrekt tot het verschaffen van levensonderhoud van een begiftigde, die verstoken is van eigen middelen van bestaan en die wegens ouderdom, invaliditeit of om andere redenen buiten staat is zich die middelen door arbeid te verschaffen;

3°. het recht, verschuldigd wegens een schenking aan fysieke personen, beneden de leeftijd van 27 jaren, van welke schenking overtuigend wordt aangetoond, dat zij slechts heeft gestrekt tot betaling van – of bijdrage tot – de kosten van studie of opleiding voor enig beroep van een begiftigde, die zonder die schenking niet in staat zou zijn die studie of opleiding aan te vangen of te genieten;

4°. het recht, verschuldigd wegens een schenking aan binnen het Rijk gevestigde verenigingen of stichtingen, welke uitsluitend of nagenoeg uitsluitend de bevordering van kunst of wetenschap ten doel hebben;

5°. het recht, verschuldigd wegens een schenking ten algemenen nutte voor het grondgebied van het Rijk, welke aan een bepaald tijdstip of een bepaalde gebeurtenis gebonden is.

2. Onze Minister kan kwijtschelding verlenen van het recht verschuldigd wegens verkrijgingen door:

- a. een andere Staat, voor zover het recht meer bedraagt dan het recht dat de Nederlandse Staat verschuldigd zou zijn;
- b. een staatkundig onderdeel of een plaatselijk publiekrechtelijk lichaam van een andere Staat, voor zover het recht meer bedraagt dan het recht dat een Nederlandse provincie of gemeente verschuldigd zou zijn;
- c. een in een andere Staat gevestigde kerkelijke, charitatieve, culturele, wetenschappelijke of het algemeen nut beogende instelling, voor zover het recht meer bedraagt dan het recht dat een verkrijger als is bedoeld in artikel 24, vierde lid, verschuldigd zou zijn;
- d. een in een andere Staat gevestigde vereniging of stichting van voorwerpen van kunst en wetenschap, mits de verkrijger de in haar bezit zijnde voorwerpen in de regel kosteloos of tegen een matige toegangsprijs ter bezichtiging van het publiek stelt, dan wel verkrijgingen krachtens schenking door een in een andere Staat gevestigde vereniging of stichting welke uitsluitend of nagenoeg uitsluitend de bevordering van kunst of wetenschap ten doel heeft, voor zover het recht meer bedraagt dan het recht dat een verkrijger als is bedoeld in het eerste lid, 1° of 4°, na toepassing van dat lid verschuldigd zou zijn;

een en ander met dien verstande dat zodanige kwijtschelding van recht alleen wordt verleend, indien de Staat die de making of schenking verkrijgt of waar de verkrijger is gevestigd, verklaart dat in geval van makingen of schenkingen door een inwoner van die Staat aan de Nederlandse Staat, een Nederlandse provincie of gemeente dan wel een verkrijger als is bedoeld in artikel 24, vierde lid, of in het eerste lid, 1° of 4°, over die makingen of schenkingen niet meer belasting zal worden geheven dan ingeval de buitenlandse Staat zelf zou verkrijgen of de verkrijger op het grondgebied van de buitenlandse Staat zou zijn gevestigd.

Artikel 68. (vervallen)

HOOFDSTUK XII

Bijzondere bepalingen

Artikel 69. (vervallen)

Artikel 70. 1. Interest is verschuldigd over het bedrag van het recht, waarvan de betaling plaats heeft na de dag, waarop sedert het einde van de bij de wet bepaalde termijn van aangifte een maand is verstreken, of, indien op grond van artikel 59a betaling in termijnen plaatsvindt, na de dag waarop de termijn is vervallen, berekend over het tijdvak, aanvangende met deze dag en lopende tot de dag van betaling. Het bedrag van de interest wordt door Onze Minister bepaald.

2. Voor de interest gelden dezelfde bepalingen als voor de rechten, waarover de interest berekend is.

Artikel 71. 1. Het aanvaarden van een nalatenschap onder het voorrecht van boedelbeschrijving of het gebruik maken van het recht van beraad ontheft niet van de verplichtingen, voortvloeiende uit de bij of krachtens deze wet gemaakte bepalingen.

2. De vervulling van die verplichtingen wordt niet beschouwd als een daad van aanvaarding.

Artikel 72. 1. Uitvoerders van uiterste wilsbeschikkingen zijn, op gelijke wijze als de erfgenamen, tot vervulling van al de aan deze bij deze wet

opgelegde verplichtingen gehouden, in geval al de erfgenamen buiten het Rijk hun woonplaats hebben. Zij zijn tot het doen van aangifte bevoegd, bijaldien één of meer van de erfgenamen hun woonplaats binnen het Rijk hebben. Indien zij van deze bevoegdheid hebben gebruik gemaakt, zijn zij, op gelijke wijze als de erfgenamen, tot vervulling van al de aan deze bij deze wet opgelegde verplichtingen gehouden.

2. In de gevallen, bij de artikelen 1055 en 1059 van het Burgerlijk Wetboek voorzien, hebben de erfgenamen en de uitvoerders van uiterste wilsbeschikkingen met betrekking tot het recht van successie dezelfde rechten onder dezelfde voorwaarden, als bij die artikelen ten opzichte van de legaten zijn toegekend en gesteld.

3. Curators van onbeheerde nalatenschappen zijn gehouden tot al de bij deze wet aan erfgenamen opgelegde verplichtingen.

Artikel 73. Zij, die roerende zaken of daarop betrekking hebbende bewijsstukken onder zich hebben met de opdracht om die bij het overlijden van iemand, die binnen het Rijk woonde, niet in de nalatenschap te brengen, of daarmee zo te handelen, dat zij niet in de nalatenschap komen, zijn verplicht daarvan overeenkomstig door Onze Minister te stellen regelen aangifte te doen. Deze aangifte moet worden ingeleverd binnen een maand na schriftelijke aanmaning en in ieder geval voordat de zaken of bewijsstukken uit handen worden gegeven of op andere wijze aan de opdracht gevolg wordt gegeven.

Artikel 74. 1. In alle gevallen, waarin de mogelijkheid bestaat, dat zich in een gesloten kist of onder een verzegelde omslag roerende zaken of daarop betrekking hebbende bewijsstukken bevinden, waarvan op grond van de artikelen 8 of 73 aangifte moet geschieden, zal op verzoek van de executeur-testamentair, van de erfgenamen of van de houder, de opening, vóór de afgifte, geschieden door de kantonrechter, binnen wiens kanton de kist of de omslag zich bevindt.

2. De kantonrechter zal van de opening een proces-verbaal opmaken, waarin de uitwendige toestand en de inhoud van het ter opening aangeboden worden beschreven.

De griffier zendt een dubbel van het proces-verbaal aan de inspecteur.

Artikel 75. 1. Indien ten gevolge van het overlijden van iemand, die binnen het Rijk woonde, een uitkering krachtens levensverzekering of derdenbeding moet plaatshebben, alsmede indien een verandering in zodanige uitkering plaats heeft, is de verzekeraar of degene, die de uitkering doet, verplicht om overeenkomstig door Onze Minister te stellen regelen en binnen een door die Minister te stellen termijn de gegevens te verstrekken, welke voor de uitvoering van deze wet van belang kunnen zijn.

2. Het in het vorige lid bepaalde is mede toepasselijk, indien, anders dan bij overlijden, een uitkering moet plaatshebben, hetzij krachtens een overeenkomst van levensverzekering, waarvan premies zijn betaald door een ander – binnen het Rijk wonende – dan degene, aan wie de uitkering moet geschieden, of waarvan de premiebetaler niet bekend is, hetzij krachtens een door iemand, die binnen het Rijk woont, ten behoeve van een derde gemaakt beding.

3. Indien de verzekeraar niet binnen het Rijk zijn woonplaats heeft of gevestigd is, wordt onder verzekeraar begrepen zijn vertegenwoordiger of hoofdvertegenwoordiger hier te lande.

Artikel 76. Hij die een aangifte heeft ingediend of moet indienen uitsluitend of mede ten behoeve van de heffing van belasting, welke ingevolge de bepalingen van deze wet door anderen verschuldigd is, is gehouden tot het verstrekken van gegevens, inlichtingen en inzage op dezelfde wijze en onder dezelfde bepalingen alsof die belasting te zijnen aanzien was of zou moeten worden geheven.

Artikel 77. Hij die niet voldoet aan een verplichting, hem bij of krachtens artikel 73 of 75 opgelegd, wordt gestraft met een geldboete van ten hoogste vijfduizend gulden.

Artikel 78. 1. Ieder, die zaken verkrijgt onder bezwaar van een uit dezelfde nalatenschap verkregen vruchtgebruik, en ieder, aan wie zaken worden geschonken onder bezwaar van een door de schenker ten behoeve van zich of een derde voorbehouden vruchtgebruik, is, voor zover daaromtrent door de erflater of schenker niet anders is bepaald, bevoegd te vorderen, dat de rechten, deswege door hem verschuldigd, worden betaald uit de met vruchtgebruik bezwaarde zaken, tenzij de vruchtgebruiker verkiest het bedrag voor te schieten. Wegens deze betaling of dat voorschot is aan de vruchtgebruiker geen interest verschuldigd.

2. Het recht op periodieke uitkeringen, bij de instelling verschuldigd, wordt voorgesloten door hem, die met de uitkering is belast, en bij iedere termijn van betaling, naar evenredigheid van het aantal malen, waarvoor de te betalen termijn in de voor de heffing van het recht in aanmerking genomen waarde van de uitkering is begrepen, gekort, met bijberekening van de in artikel 70 bedoelde interest over het te korten gedeelte van het voorgesloten recht van de dag, waarop het recht is voorgesloten, tot de dag van de korting, alles tenzij andere beschikkingen zijn gemaakt.

Artikel 79. (vervallen)

Artikel 80. (vervallen)

HOOFDSTUK XIII

Slotbepalingen

Artikel 81. De artikelen 7, 8 en 9 van de Natuurschoonwet 1928 worden vervangen door het navolgende.¹

Artikel 7.

Artikel 7bis. Voor de heffing van de rechten van successie, van schenking en van overgang, geheven krachtens de Successiewet 1956, worden de bezittingen en schulden van een naamloze vennootschap als bezittingen en schulden harer gezamenlijke aandeelhouders beschouwd, indien:

1. de werkzaamheden der naamloze vennootschap uitsluitend of hoofdzakelijk bestaan in de instandhouding en exploitatie van onroerende goederen, waarvan op de wijze, omschreven in artikel 2, tweede lid, is bepaald, dat zij kunnen worden aangemerkt als landgoederen in de zin van artikel 1;

2. alle aandeelhouders natuurlijke personen zijn;

3. het aantal aandeelhouders niet meer dan twintig bedraagt.

Voor de toepassing van het eerste lid worden personen die slechts een gedeelte van een aandeel tot bron van inkomen hebben, mede als aandeelhouder beschouwd.

Voor de toepassing van het eerste lid worden rechtspersonen, welke zich uitsluitend of nagenoeg uitsluitend het behoud van natuurschoon ten doel stellen, met natuurlijke personen gelijk gesteld.

Het in het eerste lid onder 3 vereiste is niet van toepassing, indien het aantal aandeelhouders, niet meer dan twintig bedragen hebbende, uitsluitend door erfenis, legaten, schenkingen en ontbindingen van huwelijksgemeenschappen gestegen is tot meer dan twintig mits, nadat het aantal aandeelhouders gestegen was tot meer dan twintig, dat aantal niet door andere dan de genoemde oorzaken verder gestegen is.

Artikel 8.

Artikel 82. De navolgende bezettingsregelingen vervallen:

- a. Besluit van de Secretaris-Generaal van het Departement van Financiën van 14 november 1940 (Ned. Staatscourant 1940, no. 234), betreffende de waarde van zaken, waarover recht van successie verschuldigd is;
- b. Besluit van de Secretaris-Generaal van het Departement van Financiën van 24 december 1941 (Ned. Staatscourant 1941, no. 251), betreffende verlenging van de duur van enige heffingen van opcenten en verhoging van opcenten, voor zover dit besluit betrekking heeft op de rechten van successie, van overgang en van schenking;
- c. Besluit van de Secretaris-Generaal van het Departement van Financiën van 24 september 1942 (Ned. Staatscourant 1942, no. 203), betreffende verlenging van de duur van verschillende heffingen, voor zover dit besluit betrekking heeft op de rechten van successie, van overgang en van schenking.

Artikel 83. 1. Met ingang van de eerste dag van de maand, volgende op die, waarin deze wet in het Staatsblad wordt geplaatst, treden in werking: de Hoofdstukken I, II en III, met uitzondering van artikel 20;

de artikelen 80, 81 – voor zoveel betreft de halvering van de grondslag der heffing en de bijvordering van recht ten aanzien van voor het publiek opengestelde landgoederen –, 82 en 83.

2. De overige bepalingen van deze wet treden in werking met ingang van een door Ons te bepalen tijdstip, dat voor de onderscheidene bepalingen verschillend kan zijn.

3. Op het in het eerste lid bepaalde tijdstip treden buiten werking de artikelen van de wet van 13 mei 1859 (Staatsblad no. 36), welke dezelfde onderwerpen regelen als de artikelen, waarvan het tijdstip van inwerkingtreding in dat lid is bepaald. De overige bepalingen van gemelde wet treden buiten werking onderscheidenlijk op de tijdstippen waarop de bepalingen van deze wet welke dezelfde onderwerpen regelen als eerstbedoelde bepalingen op de voet van het tweede lid in werking treden.

4. Verwijzingen naar artikelen van de in het vorige lid vermelde wet worden, zodra die artikelen buiten werking zijn getreden, aangemerkt als verwijzingen naar de overeenkomstige artikelen van deze wet. Verwijzingen in artikelen van deze wet naar andere artikelen van deze wet worden, zolang laatstbedoelde artikelen nog niet in werking zijn getreden, aangemerkt als verwijzingen naar de overeenkomstige artikelen van de in het vorige lid vermelde wet.

5. In de gevallen waarin volgens de in het derde lid vermelde wet op een ongeveer een bewijslast rust geldt, zolang de Hoofdstukken IV tot en met VIII van deze wet nog niet geheel van toepassing zijn, zulks in dezelfde mate voor de toepassing van de overeenkomstige artikelen van deze wet.

6. De bepalingen van deze wet zijn toepasselijk, indien het overlijden, de schenking of de in artikel 45, derde lid, tweede zin, of artikel 53, eerste lid, bedoelde gebeurtenis op of na het tijdstip van haar inwerkingtreding plaats heeft, zomede indien op of na dat tijdstip krachtens schenking wordt verkregen ten gevolge van de vervulling van een voorwaarde.

7. Deze wet kan worden aangehaald als Successiewet, met vermelding van het jaar, waarin zij in het Staatsblad wordt geplaatst.

Artikel 84. 1. Wij behouden Ons voor de nummering van de artikelen van deze wet en de aanduiding van de onderdelen van die artikelen opnieuw vast te stellen, zulks met inachtneming van de bestaande volgorde, alsmede de aanhaling in deze wet van artikelen en onderdelen van artikelen daarmede in overeenstemming te brengen.

2. De tekst van deze wet, zoals die luidt na toepassing van het vorige lid, wordt in het Staatsblad geplaatst.

¹ De in de Successiewet 1956 onder artikel 81 opgenomen tekst van de artikelen 7, 8 en 9 van de Natuurschoonwet 1928 geeft niet de tekst weer zoals deze luidt na de inwerkingtreding van de wet houdende herziening van de Successiewet 1956 (Stb. 545) en zij is hier derhalve, ter voorkoming van onduidelijkheden, weggelaten. De tekst van artikel 7bis van de Natuurschoonwet 1928 blijft onveranderd en is daarom wel opgenomen.